

12

2020

ISSN-0207-4710

GÖYƏRÇİN

FƏVVARƏ

Nə vaxt ki, sular
Fəvvərə olar,
Gülə oxşayar,
Nəğmə oxuyar.

CIRTDAN

- Kim yatmış, kim oyaq?
- Cırtan oyaq!
- Əgər həmişə oyaq qalıbsa,
Ayıq olubsa,
Yol axtarıbsa azadlığa,
Əsər-əlamət qalmaz onda
Cırtanlıqdan...
Çoxdan nəhəng olub
Yəqin Cırtan!

GÖYDƏN O YANA NƏ VAR?

Deyirlər ki, yer üzü
Yumru, küre kimidir,
Fırlana-fırlana o,
Göy üzündə yol gedir...
Başımızın üstündə
Ay, günəş, ulduzlar var,
Hər biri tonqal kimi
Sanki alışıb, yanar.

Deyirlər ki, bizim yer,
Elə bil dəniz üstə
Bəzəkli tor kimidir,
Yol gedən bir gəmidir.
Eləsə bu dənizdə,
Suların altıda nə var?
Bu dənizin dibi bəs,
Harda bitib, qurtarar?

GÜNƏŞ, TÜRKAN, MƏLƏK

- Türkan, Türkan, göyə bax,
Hani günəş, itibdi?
- Yox Mələk, itməyibdi,
Buludun arxasında,
Dincəlməyə gedibdi,
Orda yatıbdı yəqin...

- Türkan, Türkan, batan gün,
Gör necə qırmızıdı!
- Yatmağa gedir yəqin,
Xalata rəngidir,
Göy üzünün qızıdı...

- Bay, heç elə də şey olar?
Günəşin anası var?
- Əlbətdə var, bir göyə bax,
Gündüz mavi köynəyi var,
Gecə qara, ulduz-ulduz
Xalat geyən gözəl xala,
o Göy xala
Anasıdır da, Günəşin...

- Türkan, Türkan, söylə mənə
günəşin neçə yaşı var?
- Bilmirəm, vallah, bilmirəm,
Mən sən boyda olanda da,
Günəş elə o boydaydı,
Vallah, elə o boydaydı...

TƏRS KƏPƏNƏK

Uçdu güllü kəpənək,
Çiçəyə, ota qondu,
Dalınca düşdü Fuad,
Yoruldu, geri döndü.

Dedi: - Ata, gör nə çox
Uçmağı var bu tərsin,
İstəyirəm tutam ki,
Yazıqdı, yorulmasın.

QIZINMAQ İSTƏYƏN QIZ

Küçələrə qar yağır,
Hər yan olub ağappaq,
Həyətdəki uşaqlar,
Geyinib palto, papaq.

Türkan deyir: - Buralar
Soyuqdur, üşüyürəm,
Aparın çimərliyə,
Qızınmaq istəyirəm.

TÜSTÜ

Bir bax, evlərin üstə
Yayılan göy tüstü var,
Maraqlıdır, görəsən
Tüstünün üstə nə var?

BULVAR

Çox qiymətli varımız,
Bizim sahil bağımız.
Təmizdir, çox gözəldir
Bakıda bulvarımız.

SƏRÇƏNİN ÜÇ MƏSLƏHƏTİ

(Əfqan nağılı)

Sərçə göydə uçarkən yerdə bir cələyə rast gəldi. Təəccüblə soruşdu:

-Sən niyə insanlardan kənarda yerə sərilmisən?

-Mənim üçün bura daha rahat və təhlükəsizdi.

-Bəs niyə yerə uzanmısən?

-Mən zəif bir məxluqam. Nə qədər gözdən-könüldən uzaq olsam, bir elə yaxşıdı, -

Cələ cavab verdi.

-Nəyə görə bu qədər zəif və arıqsan?

-Ona görə ki, heç nə yeməyib, çoxlu dua edirəm.

-Niyə sənin boynunda kəndir var?

-Kasıbın paltarı elə belə olar.

-Bəs söykəndiyin bu taxta parçası nə üçündür?

-Mən ona söykəyib dayanıram.

-Bəs ağzının içindəki bu dən-buğda nə üçündür?

-Mən onu nahardan sonra ehtiyat saxlamışam. Əgər ac bir yolçu gəlcə, ona verəcəm.

-Məndən də çox ehtiyacı olan bir yolçu nə gəzir bu tərəflərdə? Ver o buğdanı mən yeyim!

Cələ bic-bic güldü:

-Böyük məmnuniyyətlə səni qonaq eləməyə hazırım. O buğdanı yemək üçün səndən ləyaqətli quşcuğaz nə gəzir? Götür ye, halal-xoşun olsun.

Sərçə uçub cələnin üstünə qondu. Dimdiyi ilə buğdanı götürmək istəyəndə boynu cələyə ilişdi. Sərçə nə qədər dartındısa, boynunu çıxara bilmədi. Acıqlı-acıqlı cələyə dedi:

-Şərəfsiz yalançı! İnanmıram ki, sən kimi yaramaz bir məxluq olsun yer üzündə.

Sərçə hay-haray saldı, qışqırdı. Onun səsinə eşidən cələnin sahibi gəldi. Sərçə öz-özünə dedi ki, adamlar elə düz deyirmişlər ki, kim düşünmədən bir iş görərsə, onun cəzasını çəkər! İndi mən canımı qurtarmaq üçün bir şey fikirləşməliyəm. O, insan kimi dilə gəlib quş ovçusuna dedi:

-Ey insan, məni yaxışı-yaxşı dinlə. Ümid eləyirəm ki, ağıllı məsləhətlərimdən

faidalana biləcəksən.

Sərçənin danışdığını gören cələ sahibi çox təəccübləndi və dedi:

-Sözünü de, dinləyirəm.

Sərçə dedi:

-Özün yaxşı bilirsən ki, bir sərçə ilə qarın doymaz. Məni buraxsan, sənə üç məsləhət verərəm. Bu məsləhətlərdən birini məni cələdən azad eləyəndə sən əlində, ikincisini bu ağacın dibində, üçüncüsünü isə ağacın başında verəcəm.

İnsan razılaşdı.

-Birinci məsləhətim: "Nəçə ki, canın sağdı, itirdiyin heç nəyə heyfslənmə!"

Söz insanın çox xoşuna gəldi. Sərçəni ovçudan ağacın dibinə qoydu. Quşcuğaz ikinci məsləhətini verdi:

-Öz gözlərinlə görmədiyinə inanma! - Bu sözləri deyib ağacın budağına qonan sərçə sözünə davam elədi:

-Ey insan! Mənim pətəndə iki qiymətli mirvari var. Onların pulu nəinki sənə, bütün nəslinə bəs eləyərdi. Ancaq görünür bu sənə qismət deyilmiş!

Sərçəni buraxdığına peşman olan quş ovçusu hirsindən ağladı. Bir az sakitləşəndən sonra sərçəyə dedi:

-Yaxşı, indi də üçüncü məsləhətini ver!

-Verdiyim iki məsləhətin sənə bir faydası olmadısa, üçüncüyə nə ehtiyac? Dedim axı, itirdiyinə heyfslənmə! Dedim axı, gözlərinlə görmədiyinə inanma! Bir özün düşün, mənim kiçik pətəndə iki qiymətli mirvari nə gəzir? Sən isə heyfsləndin, hələ bu azmış kimi ağladın da! Ona görə sənə üçüncü məsləhət verməyimə ehtiyac qalmadı.

Sərçə bu sözləri deyib uçdu. Quş ovçusu isə onun arxasınca baxa-baxa qaldı...